

ПАРАЋИНАЦ

Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Година XV

Број 33

мај 2017.

<http://www.paracinac.com/>

**ПАРАЋИНСКА
ПАМЕТАРНИЦА**

ЗНАМЕНИТИ ПАРАЋИНАЦ

ВОЈВОДА КАРА СТЕВАН

Промоција нове књиге

Аврамова земља

СПОРТ

**Удружење Параћинаца
и пријатеља Параћина**

Фото: С.Т.Живановић

ПАРАЋИНСКА ПАМЕТАРНИЦА

Пише: Мирослав ДИМИТРИЈЕВИЋ

ИЗ КЊИГЕ „ДРЕВНА ПАМЕТАРНИЦА ЗЕМЉЕ И НАРОДА МОРАВА – САКРИВЕНА ИСТОРИЈА СРБА“ – Други том

Уместо увода: Општи приступ
(Први одломак)

Паметарница Моравске Србије, земље и народа Мораве је нераздвојиви део опште србске* паметарнице, јер на простору Параћинско-јагодинске котлине и дуж тока Велике Мораве до ушћа у Дунав, живот древних Протосрба се одвијао још у најстаријим периодима цивилизације, о чему нам сведоче бројни налази и локалитети из свих цивилизацијских периода и врло бројни историјски записи.

Овде ћемо говорити о тајној, забрањеној, непознатој, мало познатој, прећуткованој или заборављеној историји народа Морави.

СРБИ ГОВОРИМО СРБСКИ

СРБ ЈЕ ВЛАСТИТА ИМЕНИЦА!
КАДА ЈЕ ВЛАСТИТА ИМЕНИЦА
КОРЕН ИЗВЕДЕНЕ РЕЧИ, ОНА СЕ ЗАДРЖАВА У ОРИГИНАЛНОМ ОБЛИКУ.

Придев српски није од именице СРБ већ од речи СРП (алатка за кошење).

Реч Срби и у присвојном придеву пишемо са словом – Б – србски, србска, србско, јер ми смо Срби, а не Српи. И мој професор Раја Павловић, најбољи студент чувеног и највећег лингвисте Александра Белића, нам је говорио: тамо где језичка промена, једначење по звучности, као у нашем случају, мења смисао, значење и суштину речи – онда се она не врши. Тога се држимо и надаље. И још зато што правило каже да када је властита именица

корен изведене речи, онда се она задржава у оригиналном облику, тј. не мења се, у изведеној речи, као што су Српкиња, Србство, србски - изведене речи од имена (властите именице) СРБ.

„Није страшно што Срби пишу српским језиком, а не србским, ако знају шта пишу тим језиком и какве и чије симболе (и у какве сврхе) користе. Али страшно је ако тога нису свесни, па им се сутра деси да се ћирилица потпуно укине, а везе са нашим коренима потпуно затру.

У том случају неће бити изненађење да за пола века, или век, на Балкану живи мало племе српа, унијата, који пишу Гајевом латиницом и своје корене траже у Загребу, Бечу и Ватикану“ (Немања С. Мрђеновић, извор: srbski.weebly.com). И сам реформатор србског језика Вук Караџић је овај придев писао са словом –Б: Србска граматика, Србски речник,...

Писаћемо о древном србском граду на Јухору, по постанку старијем од Троје и Вавилона, говорићемо потом о Тројан граду на Великој Морави и о култу цара и бога Тројана, о култу бога Бака у околини Параћина, о праисторијском граду Ђерђелину и култу бога Ђурђа, о Аполоновом светилишту код Параћина, неутврђене локације, упркос постојећим доказима - вотивним плочама. Занимљиво је и штиво о србско-ромејском цару Јустинијану Првом, његовим градитељским подухватима у овом делу Србије, затим и о бројним праисторијским србским локалитетима који се и поред свих материјалних доказа из дубоке србске праисторије, упорно прећуткују. Устаљена је пракса савремених археолога и историчара да се и најмањем новчићу, случајно пронађеном на овом терену, а да није припадао древним Србима, пише навелико и нашироко, само да би се забашурили бројни праисторијски докази србског порекла. А колико нам је у знању, археологија се не бави само предметима, већ целокупним контекстом историјске приче одређеног временског периода. Такође, вређа здрав разум сваког нормалног човека, а посебно познаваоце праве, истините србске историје – и ноторне неистине „званичне историјске науке“ да су сви други народи и племена овде постојали, становали и градили, пролазили и војевали, само Срба нигде није било. Та накарадна историјска конструкција, Србима не да дубље историјско време, и то на њиховој првобитној родној земљи, од 6-7. века Христове ере.

То су само неки од разлога што смо се прихватили овог посла. Желимо да читаоцима, пре свега, покажемо раскошну праисторијску културу и цивилизацију древних Срба и Мораваца, који никада до краја, ни у најтежим животним и историјским условима, нису напустили своју колевку поддунавску Србију, Мораву и „Рајско седморечје“. Океан србског народа у праисторији простирао се и на три суседна континента, и на њима створио и држао четири србска светска царства којима су владали цареви: Арије Србинда, Нино Белић, Сербо Макеридовић и Александар Велики Карановић.

Уместо закључка у књизи „Древна паметарница народа и земље Морава – сакривена историја Срба“ – други том (Други одломак)

ВЕЛИЧАНСТВЕНА ПРАИСТОРИЈА СРБА И СРБСКОГ НАРОДА МОРАВА ИЛИ КАКО УПОКОЈИТИ АЖДАЈКИЊУ СРБОЖДЕРСТВА

О величанственој србској праисторији „званична историјска наука“, њени епигони и чувари већ три века уназад не желе ни да разговарају, јер се, према њиховом тврђењу, име Срби нигде не спомиње у праисторијским писаним документима и да о Србима нема помена пре седмог века Христове ере. За „званичну науку“ једини темељни документ о Србима је спис Константина Порфиrogenита ДАИ „О управљању империјом“, где се Срби наводно први пут званично спомињу под својим именом. Међутим, и тај једини документ „званичне историје“ јесте безочан фалсификат, што је научно и доказано. У 17. веку дописивањем списка цара Константина Порфиrogenита, који наводно потиче из 10. века, србску праисторију су једноставно избрисали. Постоји спис „О церемонијама и о темама“, али не, како се већ три века тврди и спис „О народима“. Порфиrogenит је био владар и није се бавио историјом, и као историографа га не спомиње ни један византијски писац. Али од 17. века устаљена је пракса, да се многи антички списи цензуришу или преправљају. А шта је био повод измишљања и дописивања Порфиrogenитовог списка? Рад Мавра Орбина, врло образованог

католичког свештеника који је написао чувено дело „Краљевство Словена“, штампано 1601. године у Пезару. Орбини је приликом писања овог дела цитирао велики број истинитих античких историјских извора, тако да је ово дело за историју Срба било од прворазредног научног значаја. Хрватски католички свештеници су га, на жалост, тужили Ватикану, наводећи податак да је врло много значаја дао Србима, чак 246 страница, а Хрвате је једва поменуо. Због тога га је Ватикан изопштио из католичког реда, а његову књигу „Краљевство Словена“ забранио. А онда, као „утук на утук“, десет година касније, 1611. у Лиону, у Француској, појављује се спис под ауторским именом цара Порфиrogenита, а који су у ствари писали хрватски фратри. Они су направили нечувени фалсификат, горки компот од историје, помешали имена и датуме, и пласирали спис у којем се помињу неки Словени, са назнаком да су они само племе које је у седмом веку дошло на Балкан. Тај су спис промовисали као новооткривен, тврдећи да га је Цар Порфиrogenит наводно написао да би свом сину Роману дао упутство како да влада царевином. Али у тим упутствима нема готово ничега, осим неких безначајних описа церемонија. Главнину дела, због којег је спис и фалсификован, чини посебан одељак „О народима“, са фалсификованим подацима. Научну важност и „значај“ том делу први је придао извесни Јоанес Лукиус (вероватно покатоличени Србин - Јован Лукић-прим. М.Д.) из Трогира, Далматинац, у другој половини 17. века. У време такозваног Илирског покрета овом „делу“ је дата још снажнија подршка од стране хрватске и католичке интелигенције. Наводни Константинов спис је приказиван као ново откриће и главни, а затим временом је постао и једини историјски извор за најранију историју Срба. После католичких свештеника и несрећног Јоаниса, овај спис фалсификују и многи други, а према својим политичким потребама и освајачким амбицијама, а нарочито после Берлинског конгреса. И са таквим исконструисаним и лажним историјским документом, данашњи „званични историчари“ излазе у научну јавност и даље тврдећи да се пре Порфиrogenитовог списка име Србин ама баш нигде не спомиње у праисторији, код праисторијских извора и писаца. Што је најжалосније, Србска црква подржала је овај спис, и тако се одрекла шест векова своје црквене и народне историје. У такву „званичну и академски важећу историју Срба“, наравно, више нико не верује, чак ни ђаци основци, али

се нажалост та неистина и лажна историјска конструкција, сада већ налик на „мантру“, и даље води као „званична наука“ и предаје на свим катедрима.

А истинита историја Срба располаже обиљем података, где се србско име спомиње у најстаријим писаним документима на свету, и ми ћемо овде, само у најкраћем и најсажетијем облику, навести оне најважније изворе, који све до почетка 17. века уопште нису били спорни за светску начуну јавност, која је знала, писала и говорила о томе да су Срби „народ квочка“, да је то „свет књиге“, „да је ту „источник писмености“, почетак металургије, рударства и индустрије и „колевка белог човека“ данашњег - европеида.

НАЈСТАРИЈИ ПОМЕН СРБСКОГ ИМЕНА У ВЕДАМА

Најстарији писани траг о Србима налазимо у светим књигама Ведама. У Рг веди, у осмој химни (РВ 8.32. 2) помињу се лична имена Србинда и КуСурбинда, али у овим књигама налазимо и име Сербх, као и мноштво других речи, србофоног порекла и значења, а посебно у географским називима места у Индији, пописаних у „Географском атласу Индије“, који су сачинили британски научници после колонизовања овог потконтинента. Називи места србског порекла и србофоног изговора у Индији су многобројни, али рећићемо само неколико: Срба, Сорбана, Сербанија, Морава, Тимок, Млава, Рамна гора, Ковиље, Мала бара, Бела зора, Град, Кос, Царево, Драва, Србистан, Котор, Србељ, Прамен, Сеја, Борје, Чарнигор, Лугоња, Лакат, Сивоња... И на хиљаде других сличних или истоветних речи. Аустријски санскритолог Валтер Вист тврди да је Србинда владар Срба, најбољи Србин. И у савременом србском језику имамо израз - Србенда.

И једно божанство у ведским књигама се назива Србенда. Помињу се и речи Сурија, Сурбија, а односе се на србског бога Сунце, кога су ведски Срби веома поштовали. Реч Србин се спомиње и код древних Аријаца у Малој Азији. У древном граду С(т)рбину, на реци Србици пронађен је камени обелиск, на коме поред осталог пише: „Срби ће проливати крв бранећи ово место“.

Мирослав Димитријевић

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Знаменити Параћинац

ВОЈВОДА КАРА СТЕВАН

С почетка 19. века у Трешњевици и Јагодинској нахији био је познат човек и богат домаћин Кара Стеван, кога је красила и велика храброст. На историјску сцену излази почетком 1804. године са дизањем Првог србског устанка.

Први србски устанак

Наиме, вожд Карађорђе шаље абер, никоме другом у Доњем Левчу, (како се тада звао источни део подјухорја), него Стевану Кари из Трешњевице, да окупи војску и подигне буну у том крају.

Стеван Кара је одмах послушао Карађорђеву заповест и са великом четом Мораваца придружује се устаничкој војсци. У војци Јагодинске нахије Стеван Кара је био барјактар и посебно се истакао у бици на Варварину 1810. године. Остао је веран Карађорђу све до своје смрти, а погинуо је храбро под зидинама Соко-града, односно Бање (мисли се на Соко бању). Пре тога значајно је запажен и у бици код Параћина (Битка на Иванковцу). Његово име спомиње и Милан Ђ. Милићевић, врстан научник који је посебно добро обрадио време Првог и Другог српског устанка. Гаја Пантелић га у својим сведочењима убраја у 13 најзначајнијих Карађорђевићких војвода. Да је Кара Стеван родом у Трешњевици потврђује нам и одредница о њему у „Јагодинском биографском лексикону“ аутора Радета Милосављевића: „Кара Стеван, војвода (Трешњевица, Ћуприја – код Бање 1810)“. Трешњевички војвода Кара Стеван је за време Првог српског устанка живео у Варварину, вероватно из стратешко-војних разлога, граница Карађорђево Србије, јер су Турци били на десној обали Западне и десној обали Велике Мораве те због тога може да

постоји извесна, али небитна, „забуна“ да ли је Кара Стеван из Трешњевице или Варварина. Доказано је да је он - војвода трешњевички.

Мирослав Димитријевић

Информације из Удружења

Удружење Параћинаца и пријатеља Параћина у Београду, наставља свој рад у 2017 окупљањем у месецу мају, традиционално последњег уторка.

У овој години је до сада изашао један број нашег гласила Параћинац у јануару и ово је други број, који је планиран за мајско окупљање. Сви досадашњи бројеви су доступни у pdf формату на сајту нашег Удружења, <http://paracinac.com/glasilo.htm>.

Активности у којима је Удружење имало учешћа у претходном периоду су подршка једној промоцији и изложби.

времена, а пријатељи да чују како родослови настају, и како се живело у старом Параћину у 18. и 19. веку.

Промоција нове књиге Аврамова земља у Београду, 31. Марта 2017.

И трећа промоција ће бити последњег уторка у мају, 30.5.2017. када се окупљају Параћинци у Београду у организацији нашег Удружења.

Одржана је изложба Варијације на тему „Лептирице“, Дане Стојановић. Аутор Слободан Дане Стојановић је члан нашег Удружења. Изложба је одржана 3. Маја 2017. године у Задужбини Мише Анастасијевића у Београду.

Izložba varijacije na temu

“LEPTIRICE”

Parobrod, sreda, 3. maj 2017.

Проф Љубиша Јовановић

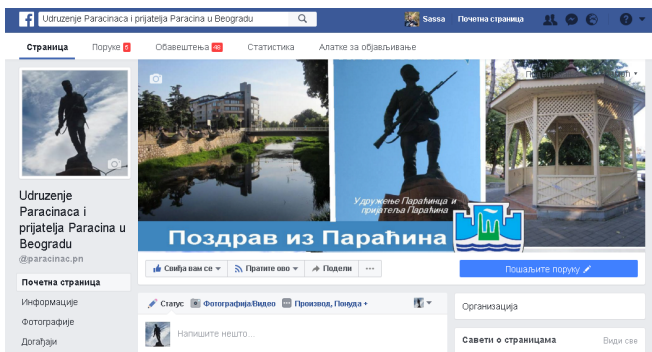
Промоција нове књиге Аврамова земља, проф. Љубише Јовановића, уваженог члана нашег Удружења, одржана је у 31. Марта 2017. године у Београду, са почетком у 18.00 у Министарству за Дијаспору (угао Васине и Змај Јовине). Промоцију књиге Аврамова земља, односно породичног стабла и романа у свом завичају, аутор је одржао у петак 21. априла 2017. године у Дому културе у Параћину, са почетком у 19.00 у организацији Општинске управе Параћин. Аутор је промоцијама окупио кумове, рођаке, пријатеље и познанике. Рођаци су били у прилици да се по први пут сретну, многи да се упознају међусобно а велики број да обнови сећање на прошла

Слободан Дане Стојановић је члан УЛУСА од 1975. године, а академију ликовних уметности завршио је у Београду. Учесник је многобројних колонија и симпозијума и излагач на многобројним изложбама.

Као професор ликовног образовања у нашем граду Параћину имао је више изложби. Такође је излагао своје радове у многим градовима Србије.

О стваралаштву уметника Данета Стојановића, на отварању изложбе, говорила је кустос, историчар уметности, Јелена Манолчев, а у име нашег Удружења Параћинаца присутне је поздравио арх. Бранко Куцина, са молбом да овакве и друге манифестације наших чланова можете очекивати и у будуће у организацији Удружења.

Фејсбук профил Удружења

Фејсбук профил Удружења Параћинаца је веома посећен и на њему се такође могу пратити информације о активностима Удружења. Позив на дружење сваког последњег уторка у месецу је стално отворен. Придружите нам се на профилу Удружења и дођите да се дружимо.

Удружење Параћинаца и пријатеља Параћина

Позив на сарадњу у Параћинцу

Позив свим члановима и пријатељима нашег Удружења за сарадњу у нашем гласилу је стално отворен. Сваки користан текст, идеју, вест, коментар, информацију можете откуцати и послати нам на e-mail

udruzenje.paracinaca@gmail.com

Врло радо ћемо то објавити и поделити са осталим члановима удружења на страницама нашег гласила или на интернет презентацији или на Facebook профилу.

Хвала.

Редакција Гласила Параћинац

ПОСЛАНИЦА ЛЕТОПИСЦУ

Мом другу Љубиши Јовановићу, професору, писцу и летописцу

Одавде гледано: Од звезда сам виши
И то у генетски летопис запиши
Звезде ме пазе: чувају господство
Да оно људско не падне у ропство
А баш на њега: на зрнце драгуља
Јуриша неман фукара и хуља
Ал та доброта што из срца суља
Одрасла на проји и зрну пасуља
Благом пребогати – а преслаби умом
Ките се демоном вештицом и чумом
Хтели би и Дух да ставе у ропство
Али то им не да Господње Господство
Слободно и ово у вечност запиши:
Сваки нам је Србин и од звезда виши
Питасмо и Теслу где је нама место
А он одговори - баш тамо где јесмо

Мирослав ДИМИТРИЈЕВИЋ, КЊИГОВЕНЧАНИ

О књизи Аврамова земља

У ПОТРАЗИ ЗА ИДЕНТИТЕТОМ

У српској књижевности у последње две деценије сусрећемо се са низом прозних текстова којима аутори зарањају у историјску прошлост тражећи своје корене и настојећи да се нађу увртлогу историје на нашим балканским просторима. Таква је и најновија проза Љубише Јовановића „Аврамова земља“. Тешко је одредити жанр овог рукописа јер је аутор вешто преплео библијске мотиве,

историју, мемоаристику, породични родослов, лична сећања и све је то уобличио у једно топло литерарно казивање. Трагајући за сопственим идентитетом Јовановић прави паралелу свог родослова са библијским праоцима и, што је врло занимљиво, указује нам на сличност људских судбина иако се ради о размеђу мерено десетинама столећа. Балканска ветрометина у великој мери је блиска Израилском страдању и странствовању што се у овој прози огледа кроз изванредно осликавање ликова и њихових животних судбина.

У овом делу аутор се представља ко изванредан познавалац наше историјске прошлости, али се у великој мери удаљава од званичне историографије везујући се за народну традицију и предање. На том колосеку Јовановић успева да успостави неке нове релације између народног предања и историје што документује археложским остацима и налазима које везује за његово Поморавље, а и сам је вешти трагалац за тим остацима. И у наше време смо сведоци да археолози, следећи народно предање, широм Поморавља, Левча и Шумадије проналазе давно напуштене и заборављене манастире и црквишта. Јовановић је то следрио међу првим истраживачима.

Јухор, повише Јагодине и Параћина, је за Јовановића права осматрачница и ризница многих предмета којима он поткрепљује народно предање, историјска факта и сопствена истраживања. Интересантно је да се на локалитету Јухора сучељавају идентични мотиви народног предања као на пример мотив Девојачке стене који се сусреће истим поводом и на локалитету Руговске клисуре. Овај и слични примери које Јовановић обрађује увек се везују за трагику нашег национа који бежи од зла, али га оно на исти начин поново сустиже.

Јовановићев свет предака литерарно је изванредно уобличен. То је свет дубоко патријархалног морала који држи до части и чести, за њих је дата реч закон, а вера православна више од закона.

Таква је на пример баба Цана чији дух лебди над потомцима деценијама после њезиног упокојења и чији лик постаје образац за моралне норме низа генерација. У оцртавању оваквих ликова Јовановић показује своје изванредно литерарно умеће исто као када приповеда о људским судбинама, које само живот зна да режира, као на пример када

говори о последњем сусрету рођене браће у болници.

Јовановићев језик у овом делу је специфичан по много чему. Ту се преплиће народни говор Поморавља са остацима Косовско-ресавског говора који су понели његови преци својим пресељењем у питому моравску долину.

Аутор рукопис завршава графичким приказом родослова новијих генерација и као да на тај начин њих убацује у нови вртлог историје из којег ће изронити нове људске судбине, а на овај начин Јовановић наговештава нова сопствена остварења чији ће јунаци, вероватно, бити управо ови ликови.

Милорад Савић

АПОЛОГЕТИКА ПРЕСЕЉЕНИХ ДУША

Љубиша Јовановић је до сада објавио две књиге: Преумљење и Двојник. Преумљење је Љубишино виђење даље српске историје. Двојник је збирка приповедака којом аутор покушава да осветли људе и догађаје у ближој историји Србије.

Време захваћено Аврамовом земљом обухвата период од Немањића до почетка двадесетог века.

У средиште тога времена је породица. Породица је оно што траје, а то није само оно што одраста на истом млеку, већ и оно што утиче на формирање људских вредности које се негују и поштују.

За овај роман или хронику, свеједно у коју врсту ово дело сврстали, важи изрека: "сличан се сличном радује". Свака млада која је дошла у породицу, била она српског или цинцарског порекла, прихватајући важеће вредности постаје идеална мајка, супруга, бака, домаћица, па и домаћин.

Аврамова земља је детаљно рађено дело. Уложени труд да се из заборавља извуку стотине старих речи уродио је плодом, јер се ово дело, писано оваквим речником, најбоља одбрана од тортуре карикатуралног српско енглеског језика. Да ме којим случајем аутор питао како да наслови своје дело препоручио бих да то буде "Апологетика породице". Тако, ако неко жели да прочита апологетику породице нека прочита Аврамову земљу Љубише Јовановића.

Мића Рељић

СПОРТ

Спортска дешавања и резултати наших клубова

Параћинско Јединство је у Српској лиги Исток и два кола пре краја првенства заузима 6. Место са освојених 40 бодова.

Табела Српске лиге Исток

Poz	Tim	UT	PB	N	PR	DG	PG	GR	BOD
1	Temnić 1924	28	20	5	3	59	25	+34	65
2	Moravac Orion	28	18	4	6	51	19	+32	58
3	Jedinstvo (B)	28	13	12	3	40	24	+16	51
4	OFK Sindelić	28	14	8	6	40	17	+23	50
5	Radan	28	11	9	8	44	40	+4	42
6	Jedinstvo (P)	28	11	7	10	44	25	+19	40
7	Radnički (S)	28	11	7	10	43	44	-1	40
8	Dunav	28	9	9	10	36	35	+1	36
9	Trstenik PPT	28	10	6	12	36	39	-3	36
10	Tabane 1970	28	10	4	14	48	56	-8	34
11	Pukovac	28	8	8	12	30	49	-19	32
12	Timok (-7)	28	9	10	9	24	21	+3	30
13	Car Konstantin	28	8	6	14	38	52	-14	30
14	Ozren	28	8	4	16	29	45	-16	28
15	Sloga (D)	28	6	8	14	33	58	-25	26
16	Vlasina	28	2	5	21	14	60	-46	11

СФС Борац као члан регионалне лиге Зона запад, два кола пре краја првенства заузима 4. место, са освојених 45 бодова.

У поморавској окружној лиги, такмиче се три параћинска клуба: Напредак Дреновац, Текстилац Параћин и Хајдук Чепуре. Два кола пре краја првенства прво место у лиги заузима Напредак из Дреновца са 55 бодова, Хајдук из Чепуре је на 7. месту са 38 бодова док је Текстилац на 9. месту, са 37 бодова.

Поред регионалне лиге, многи клубови наше општине се такмиче у међуопштинској лиги југ. На челу табеле два кола пре краја су Земљорадник из Стриже на првом, Младост из Сикирице на другом месту и Омладинац из Шалудовца, на трећем месту. У овом рангу такмичења с и: Шумадија из Трешњевице на 9. месту, Исток 63 из Планае на 10. месту, Омладински Параћин на 11. месту, Моравац из Горњег Видова на 14. месту, Раднички из Текије на 15. Месту и Напредак из Својнова на последњем 16. Месту.

Табела Зоне Запад

Poz	Tim	UT	PB	N	PR	DG	PG	GR	BOD
1	Trajal	28	23	3	2	90	19	+71	72
2	OFK Topličanin	28	17	3	8	65	27	+38	54
3	Kopaonik	28	13	7	8	59	40	+19	46
4	SFS Borac	28	13	6	9	62	37	+25	45
5	Žitorađa	28	12	7	9	53	51	+2	43
6	Levač	28	11	7	10	37	48	-11	40
7	Jedinstvo	28	13	1	14	48	62	-14	40
8	OFK Kosanica (-1)	28	11	6	11	50	49	+1	38
9	Sloga	28	11	5	12	52	59	-7	38
10	OFK Lugomir	28	11	4	13	41	49	-8	37
11	Morava 1918	28	10	6	12	53	56	-3	36
12	Župa (-1)	28	10	7	11	32	42	-10	36
13	Poljoprivrednik	28	10	4	14	41	56	-15	34
14	Bošnjane	28	9	6	13	41	56	-15	33
15	Rembas	28	7	6	15	36	63	-27	27
16	Juhor (-1)	28	2	4	22	30	76	-46	9

У општинској лиги Параћина се у сезони 2016/17, такмичило укупно 16 клубова. Међутим у пролећном делу сезоне екипа из Буљана је напустила такмичење, па је лига настављена са екипом мање. Два кола пре краја првенства на 1. Месту је екипа ФК Младост из Горње Мутнице, са 67 бодова, на другом ОФК Бошњане са 62 бода и на трећем ФК Напредак из Стубице са 60 бодова.

Извор: <http://www.srbijasport.net/>

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Захваљујемо се на сарадњи појединцима и колективима који су помогли излазак овог броја и позивамо будуће поклонице нашег гласила на сарадњу.

Гласило удружења Параћинаца и пријатеља Параћина
Редакцијски одбор: др Саша Живановић (главни уредник), Петар Живановић, Бранко Куцина, Дејан Лазаревић, Слађана Ристић (секретар редакције).
Техничка припрема и уређење: др Саша Живановић
Адреса: бул. Деспота Стефана 12, Београд
веб адреса: www.paracinac.com

Захвалница

Драгим пријатељима из Удружења Крагујевчана и пријатеља Крагујевца се захваљујемо на веома успешној сарадњи.